

domitím vykonávání soudcovského úřadu dosud chovám v živé paměti a nikdy jich nezapomenu.

Pokud pak jde o druhou otázku, uvádím jen příkladmo: u krajského soudu v Čechách — možno říci ryze českého — byli oba vyšetřující soudci národnosti německé (dnes jen jeden), z 9 auskultantů a právních praktikantů 3 Němci, ze 4 referentů u státního zastupitelství jsou 2 Němci. A tito kolegové národnosti německé neovládají plynne jazyka státního. Jedním z nejnepatrnějších důsledků toho jest zdržování agendy. Není snad třeba, abych tu vyličoval, jaké následky by to mělo, kdyby měl se dnešní stav podržeti. Hk.

Pro celistvost Masarykovy university demonstrovalo minulého měsíce brněnské vysokoškolské studentstvo. Průběh zdařilé manifestace je znám z denního tisku. Je nutno však konstatovati, že stávka, která byla na všech vysokých školách v Brně úplná, nebyla jen projevem solidarity vysokoškolského studentstva všech kategorií, nýbrž i novým dokladem toho, že celá universita a také její integrující část, fakulta filosofická, naprosto již srostla s brněnským prostředím. Na pouhý náznak plánů, ohrožujících draze vybojovanou druhou českou universitu, reagovalo nejen studentstvo, ale i brněnská veřejnost a celá Morava tak vzrušeně a rozhořčeně, že podobné «úsporné» experimenty rázem a snad již definitivně zmizely. Naopak příznivý rozvoj mladé university, jehož předpoklady jsou v Brně jistě dány, vyžaduje rychlejšího tempa v pracích pro řádné vybavení její složek, zejména v otázce umístění jednotlivých vysokých škol. To platí především o ubohém provisoriu právnické fakulty, jehož neudržitelnost se všeobecně uznává. Proto s uspokojením zaznamenáváme zprávu některých denních listů, že již v příštím roce má se začít se stavbou vlastní budovy pro tuto fakultu, která se dosud tísní v části cizí budovy, dnešním požadavkům naprosto nevyhovující. Jen aby bylo možno důvěřovati podobným útěšným zprávám! — I K. —

V měnové politice naší není určitého cílevědomého programu. K závěru tomu došel na své přednášce v Národohospodářské společnosti předseda její Dr. Josef Fořt, jenž snažil se spolu najít cestu, po níž by měna našeho státu došla ku svému ozdravení.* Osvědčiv případnými slovy, že stát náš nesmí prováděti měnovou politiku ani inflační, ani deflační, nýbrž jak nutno i v jiných oborech snažiti se o upevnění poměrů, tak nutno i měnu uklidniti, stabilisovati. Stabilisaci tuto nutno provésti tak, že poklesnutí kupní síly peněz zachytí se výší, jak až dosud nastalo, a hodnota peněz připoutá se ku jedinému prostředku stabilisačnímu: ku zlatu. Dr. Fořt jest v tomto ohledu metalistou, a nutno s ním rozhodně souhlasiti. Zachycení toto předpokládá však: aby státní rozpočet nebyl passivní, aby přizpůsobil se této platební hodnotě peněz, aby nebylo nebezpečí, že dříve nebo později z lombardovatelných, tedy inflaci eventuálně přivozujících pokladničních poukázek — vyvine se nakonec přímý apel na lis tiskařský, čímž by ovšem veškeré úsilí po udržení stabilisačního kursu bylo zmařeno. Platební bilance musí býti aktivní, neboť jenom tím udrží se stálost zahraničního kursu peněz našich. Právní řád musí býti upraven tak, aby byla zaručena volná souhra hospodářských sil ve výrobě se uplatňujících. V neposlední řadě stabilisační proces vyžaduje politický a hospodářský klid jak uvnitř, tak mimo hranice státu. Pokud jest obava, že namáhavou práci tu by mohla zvrátiti nějaká neočekávaná zápletká zahraniční, bylo by těžko s úspěchem o tento podnik se odvažovati. Ozdravení měny vyžaduje proto také mnoho psychologických předpokladů nejen u nás, nýbrž i u našich sousedů.

*) Rozšířený obsah této přednášky vyšel v zajímavé knize «Nástin měnového plánu stabilisačního», Praha 1923, 16°, str. 117, cena Kč 8,00. Dostati lze ve spolku.